

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret, og jeg vil gerne samtidig spørge ministeren om det rent principielle problem, der ligger i, at man giver en dispensation, skønt en sag ikke er færdigbehandlet. Hvordan ser ministeren på det?

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Jeg har jo allerede sagt, at når vi behandler disse dispensationsansøgninger, så sikrer vi os ikke på forhånd, at alle andre godkendende myndigheder har godkendt sagen. Men jeg vil indrømme, at hvis vi bliver bekendt med, at sagen ikke er færdigbehandlet i øvrigt, så er det muligt, at det vil være en postgang længere, inden en dispensation gives.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Glensgård (FP) til indenrigsministeren:

„Har ministeren overvejet at tage værdien af sikringsrum, opført ifølge lov af 27. maj 1950, op til overvejelse?“
(Spm. nr. 97).

Skriftlig begrundelse.

Sikringsrum, som er opført i henhold til ovennævnte lov, er en omkostning, der belaster bolig- og erhvervsbyggeriet med ca. 250 mill. kr. pr. år.

Værdien af disse sikringsrum er med den krigsførelse, som er kendt i vor tid, minimal. Konkurrenceevnen for vore industrivirk-somheder forringes, idet ingen af vore nabo-lande har en tilsvarende lovgivning.

Indenrigsministeren (Jacob Sørensen):

Spørgsmålet lyder: „Har ministeren overvejet at tage værdien af sikringsrum, opført ifølge lov af 27. maj 1950, op til overvejelse?“

Dertil kan jeg svare, at den samlede årlige merudgift ved etablering af sikringsrum i såvel statsligt, kommunalt som privat byggeri opgjordes i 1972 af en arbejdsgruppe, hvori bl. a. boligministeriet var repræsenteret, til ca. 66 mill. kr., beregnet i 1972-priser. Ca. halvdelen af denne merudgift vedrører offentlige institutioner m. v., hvoraf børne- og ungdomsforsorgens daginstitutioner

og samt skoler tegner sig for ca. 30 mill. kr., ligeledes i 1. april 1972-priser.

I forbindelse med den nævnte arbejdsgruppes arbejde blev der indhentet oplysninger om pligten til at indrette sikringsrum i vore nabolande samt en række øvrige lande. Det viste sig, at der både i Sverige, Norge Finland og Schweiz er en pligt til at etablere sikringsrum, der stort set svarer til den, der gælder her i landet. I Vesttyskland er etablering af rummene derimod ikke obligatorisk, men der tilskyndes til etablering gennem ydelse af statstilskud.

Spørgsmålet om sikringsrummenes beskyttelsesværdi har i de senere år flere gange været fremme til debat. Det må i denne forbindelse erkendes, at effektiv beskyttelse ved angreb med kernevåben ikke kan gives i området umiddelbart omkring eksplosionsstedet, idet de sikringsrum, der udføres i forbindelse med nybyggeri, foruden at kunne yde beskyttelse mod krigsgas og stråling fra radioaktivt nedfald alene kan modstå nedstyrtningsbelastningen, det vil sige vægten fra de overliggende bygningsdele. Dette er imidlertid også de vigtigste former for beskyttelse, idet det bør fremhæves, at man opnår denne betydelige sikkerhed for en relativt beskedne økonomisk indsats.

Det må imidlertid erkendes, at merudgiften ved etablering af sikringsrum ofte føles som en betydelig byrde, bl. a. fordi mulighederne for fredsmæssig udnyttelse af sikringsrummene i dag er begrænsede. Indenrigsministeriet har derfor bedt civilforsvarsstyrelsen om at udarbejde et oplæg vedrørende mulighederne for en indbyrdes tilpasning af de tekniske krav til indretning af sikringsrum og de i arbejderbeskyttelses- og boliglovgivning indeholdte bestemmelser om sikringsrums anvendelse i fremtid.

Det er mit håb, at det på denne måde vil vise sig muligt at finde frem til en bedre fredsmæssig udnyttelse af sikringsrummene og dermed fjerne en del af irritationsmomentet i forbindelse med rummenes etablering.

Glensgård (FP):

Jeg skal takke indenrigsministeren for hans velvillige indstilling med hensyn til spørgsmålet. Det er nok ikke min ret at betvivle disse beløb, som et udvalg er kom-